

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 415/2022
18.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., које заступа пуномоћник Снежана Чочановић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Приштина, са седиштем у Грачаници, кога заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, ради исплате разлике отпремнине и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2331/2019 од 27.11.2019. године, у седници већа одржаној 18.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2331/2019 од 27.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 632/18 од 27.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се поништи став 4. решења туженог в.д. директора Дома здравља Приштина, са седиштем у Грачаници бр. ..., бр. ..., бр. .. од 28.12.2015. године о исплаћеној отпремнини, као незаконита, и да се обавезе тужени Дом здравља Приштина (сада у Грачаници) да тужиоцима на име неисплаћене разлике отпремнине, исплати и то: тужиљи АА износ од 185.400,25 динара, тужиљи ББ износ од 126.342,50 динара, тужиљи ВВ износ од 290.242,31 динара, све са законском затезном каматом почев од 29.12.2015. године до коначне исплате, у року од осам дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, утврђено је да су тужбе тужилаца ГГ, ДД и ЋЋ за исплату разлике отпремнине, повучене. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоцима на име накнаде штете на име мање исплаћене минималне зараде, за период од 01.03.2013. до 31.12.2015. године, исплати сваком тужиоцу износ од по 403.444,00 динара са законском затезном каматом у месечно опредељеним износима ближе наведеним у овом ставу изреке, као и да се обавезе тужени да тужиоцима на износ обрачунате, а неисплаћене минималне зараде изврши обрачун и исплату свих врста пореза и доприноса одговарајућим фондовима по најповољнијим условима на дан уплате, а према утврђеним стопама и основици која важи на дан уплате, а на износ од по 403.444,00 динара, све у року од осам дана по

правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2331/2019 од 27.11.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и жалба тужилаца АА ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ у том делу одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом и четвртном изреке и предмет враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију на основу члана 407. став 1. тачка 3) у вези са чланом 374. став 1. ЗПП због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору из радног односа поднета је 02.03.2016. године.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу, а вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду наведено, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужилаца одбачена, одбијен је њихов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић